

2014.01738

Zorginstituut Nederland

- 4 FEB. 2015

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Pakket

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
Info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 89 59

Contactpersoon

0530.2015014392

Datum 3 februari 2015
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2015001307

Onze referentie
2015014392

Uw referentie
G47 201401738

Uw brief van
5 januari 2015

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 5 januari 2015 aan Zorginstituut Nederland advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten vervoer van en naar Instelling Zonnehuizen te Zeist in het kader van weekendverlof.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Zorginstituut Nederland brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Juridische beoordeling

Verzoeker wenst vergoeding van de kosten van vervoer van verzekerde van en naar Instelling Zonnehuizen te Zeist in het kader van weekendverlof. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat het vervoer niet medisch noodzakelijk is en dat er sprake is van weekendverlof. Verzoeker is van oordeel dat er wel aanspraak op vergoeding omdat verzekerde een behandeling ondergaat waarbij het geleerde in de thuissituatie moet oefenen; in het weekend oefent verzoeker met verzekerde als vast onderdeel van zijn behandeling (e-mail d.d. 24 juni 2014 aan de Geschillencommissie).

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen.

Bureau Jeugdzorg heeft op 3 augustus 2013 voor de periode van een jaar een indicatiebesluit afgegeven voor ZZP5 (voortgezet verblijf) voor 7 etmalen. Het gaat hier om behandeling als onderdeel van verblijf ten laste van de AWBZ.

In artikel 35 van de overeengekomen zorgverzekering is bepaald wanneer er aanspraak bestaat op ziekenvervoer. In lid 1 sub b van dit artikel is geregeld dat er aanspraak bestaat op ziekenvervoer naar een instelling waar u geheel of gedeeltelijk ten laste van de AWBZ gaat verblijven. Op grond van dit artikel

bestaat in het onderhavige geval geen aanspraak op ziekenvervoer omdat het hier gaat om vervoer naar een instelling om te worden opgenomen. Verzekerde is al opgenomen in de instelling, zo blijkt uit het dossier.

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
3 februari 2015

Onze referentie
2015014392

De vraag of er aanspraak bestaat op ziekenvervoer op grond van weekendverlof in het kader van de behandeling, is niet aan de orde. Hieronder zet het Zorginstituut Nederland uiteen waarom.

De aanspraak op ziekenvervoer was geregeld in artikel 16 Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering en nader uitgewerkt in de Regeling ziekenvervoer Ziekenfondswet (hierna: de Regeling). In artikel 8 van de Regeling was bepaald dat ziekenvervoer per auto en vergoeding van de kosten als bedoeld in artikel 2 van de Regeling (ziekenvervoer per auto, dan vergoeding voor vervoer in de laagste klasse van een openbaar middel van vervoer) niet voor rekening kwamen van het ziekenfonds indien het verband hield met weekend- of vakantieverlof. Artikel 8 van de Regeling is gelijk aan artikel 8 van het Besluit ziekenvervoer ziekenfondsverzekering 1980 (hierna: het Besluit ziekenvervoer), dat op 1 juni 2004 is ingetrokken en vervangen door de Regeling.

De Centrale Raad van Beroep heeft bepaald dat daar in zeer bijzondere gevallen van kon worden afgeweken. In een uitspraak van 4 februari 1988, ZFW 1986/18 (RZA 1988/86) oordeelde de Centrale Raad dat er geen sprake is van weekendvervoer, zoals bedoeld in art. 8 van het Besluit ziekenvervoer, voor de situatie waarbij het verlof, op grond van de beschikbare medische gegevens en verklaringen, beschouwd moet worden als een medisch toereikend geïndiceerd onderdeel van de behandeling. In haar adviezen, gepubliceerd in RZA 2001, nrs. 88, 89 en 93, heeft het College (thans Zorginstituut Nederland) dit uitgangspunt nader uitgewerkt.

Maar met ingang van 1 januari 2006 is de aanspraak op ziekenvervoer geregeld in artikel 2.13 tot en met 2.16 van het Besluit zorgverzekering (hierna: het Besluit). In het Besluit is een mogelijke aanspraak op vervoer dat verband houdt met weekend- of vakantieverlof niet meer opgenomen. De jurisprudentie in verband met artikel 8 Besluit ziekenvervoer is daarmee niet meer relevant en van toepassing. Aanvragen voor ziekenvervoer kunnen daarom niet meer getoetst worden aan de voorwaarden die deze jurisprudentie noemt.

Uitgangspunt bij de beoordeling is dat het ziekenvervoer moet plaatsvinden in verband het verkrijgen van zorg of andere diensten in de zin van de Zvw, en voldaan moet worden aan de voorwaarden zoals in artikel 35 van de overeengekomen zorgverzekering opgenomen. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald. Gelet op de stukken wordt hier niet aan voldaan.

Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is Zorginstituut Nederland dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergoeding.

Advies

Zorginstituut Nederland adviseert uw commissie om het verzoek af te wijzen.

Ten slotte merkt Zorginstituut Nederland nog op dat de adviestaak van Zorginstituut Nederland beperkt is tot de vraag of een verzekerde aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van een zorgverzekeraar op basis van de aanvullende verzekering.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Pakket

Datum
3 februari 2015

Onze referentie
2015014392